

РЕШЕНИЕ

№ 431

гр. Варна, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деница Добрева

при участието на секретаря Мая М. П.а
като разгледа докладваното от Деница Добрева Търговско дело №
20223100900338 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съдът съобрази следното:

Производството е образувано по осъдителни иски на „БЪЛГАРСКА АГЕНЦИЯ ЗА ЕКСПОРТНО ЗАСТРАХОВАНЕ /БАЕЗ/“ ЕАД, ЕИК 121769212, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, бул. „Александър Стамболийски“ №55, ет.1 срещу ответниците „ПИРС“ ЕООД, ЕИК 148017537 със седалище Варна и В. К. П., ЕГН ***** от гр. Варна за заплащане на сумата 39 404,88 лева, представляваща изплатено по ликвидационен акт №92/02.07.2021г. застрахователно обезщетение на застраховано лице „Интерком Груп“ ООД, ЕИК 103238730 поради настъпило застрахователно събитие – забавяне на плащането от страна на длъжника „ПИРС“ ЕООД и солидарно отговорния с него В. К. П. на дължимата продажна цена по рамков договор № В 1477/2020 за продажба на стоки от 02.01.2020г. (метали и метални изделия), изменен с анекс № 1/30.10.2020 г. за което е издадена фактура № 7200003647/02.12.2020г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба до окончателното издължаване на сумата; и за заплащане на обезщетение за забава в размер на 2287,67 лева върху регресното вземане за периода 16.07.2021г. до 09.02.2022г.

Ищецът основава исковите си на твърдението за изпълнена от него престация по сключен със застрахованото лице „Интерком Груп“ ООД, ЕИК 103238730, застрахователен договор № 1132103238730300620/ 30.06.2020г. за застраховане на плащанята по договори за продажба срещу краткосрочен вътрешен търговски риск, възникнал в периода на застрахователното покритие 22.06.2020г. -21.06.2021г. Със сключения договор за застраховка е осигурено застрахователно покритие по отношение рискове „неплатежоспособност“ и „забавяне на плащането“ от длъжника за извършени от застрахованата доставка за период по-дълъг от „периода на изчакване“, определен на четири месеца от датата на получаване от

застрахователя на декларация за просрочено плащане по чл.11, ал.1 от приложимите Общи условия и максимален размер на застрахователно обезщетение - 90 % от претендираната сума в рамките на определения за съответния длъжник кредитен лимит. С допълнително споразумение № 25/09.10.2020г. е осигурено застрахователно покритие по отношение на вземА.я на застраховА.я към ответника „ПИРС“ ЕООД, ЕИК 148017537, произтичащи от договори за продажба в периода на валидност на покритието, осигурено с допълнителното споразумение- 30.09.2020г. до 21.06.2021г. Съгласно приложение № 1 към същото споразумение е определен кредитен лимит от 50 000 лева и максимален кредитен период за отложено плащане на доставките до 30 дни. Претендира се заплатената на 06.07.2021г. на застрахованото лице сумата в размер на 39 044,88 лева, съставляваща 90 % от непогасеното вземане от длъжника „ПИРС“ ЕООД, ЕИК 148017537 за дължима продажна цена по рамков договор № В 1477/2020 за продажба на стоки от 02.01.2020г. (метали и метални изделия), изменен с анекс № 1/30.10.2020 г., за което е издадена фактура 7200003647/02.12.2020г. Ответникът В. К. П. се е задължил да отговаря солидарно с главния длъжник. Изпълнението по договора от страна на застрахованото лице „Интерком Груп“ ООД, ЕИК 103238730 е извършено в рамките на периода на застрахователното покритие. ЗастраховА.ят „Интерком Груп“ ООД и „Пирс“ ЕООД са били в трайни търговски отношения по договор за продажба на метални изделия, считано от 2016г. На основа на рамковото договаряне между тези стрА. са сключвА. множество отделни продажбени правоотношения с отложено изпълнение на задължението за заплащане на цената. В отношенията между контрагентите купувачът е бил представляван единствено от ответника В. П., който е договарял конкретните доставки. Заявката за процесната доставка също е направена от П.. Съгл. 10.1 от ОУ доставката по посочената фактура е декларирана пред застрахователя и за нея е начислена застрахователна премия. Длъжникът не заплатил стойността на фактурата на падежа, поради което по реда на т. 11.1 от ОУ застраховА.ят е информирал застрахователя за забавата на длъжника, а след изтичане на 4 месечния срок на изчакване е подал претенция за застрахователно обезщетение № 133948/22.06.2021г. С покана за доброволно изпълнение изх. №134919/07.07.2021г., получена на 08.07.2021г., ответникът „ПИРС“ ЕООД, ЕИК 148017537 е бил поканен да възстанови на застрахователя платената сума, но и до настоящия момент същият не бил удовлетворил претенцията му.

Ответниците оспорват исквете, като възразяват относно обвързаността на ответника „Пирс“ ЕООД по договора. В тази връзка сочат, че с влязло в сила решение по т.д. № 169/2021г. е отхвърлен иска на „Интерком Груп“ ООД срещу ответниците за вземА.я по фактура № 7200003647/02.12.2020г. до размер на сумата от 4378,32 лева, а до пълния размер на вземането, или за сумата от 39 404,88 лева производството по делото е прекратено поради отказ от иска. Поради отричане на обезпеченото правоотношение със сила на пресъдено нещо, се счита, че не съществува и вземането, за изпълнението на което ищецът се е суброгирал срещу ответниците. Оспорва се рамковият договор да е подписан от за ответника „ПИРС“ ЕООД от лицето К. П.. Подписът за получател по процесната фактура и експедиционна бележка не е положен от представляващия дружеството. Стоките не са предадени на

купувача. Ответникът В. П. се е задължил по договора не като съдължник, а като поръчител, поради което отговорността му е погасена с изтичане на преклузивния срок по чл. 147 от ЗЗД, считано от датата на издаване на фактурата 01.01.2021г. Наличието на поето персонално обезпечение се обосновава с доводи, че солидарно задълженото лице не е получило договорната престация, поради което не е отговаря като съдължник, а именно като поръчител. Поради липса на главен дълг, не е възникнало и застрахователно правоотношение. Сочи възражения, обоснова. със съдържА.ето на застрахователния договор: застраховА.ят не е изпълнил ангажимента си по т. 13.1.1. от ОУ да покА. двукратно контрагента за изпълнение преди да предяви претенция пред застрахователя. Оспорва да се получавал покана за доброволно изпълнение на задължението по рамковия договор, както и покана от страна на суброгиралия се застраховател. Възражава относно заплащане на застрахователно обезщетение.

С допълнителната искова молба ищецът репликира възраженията на ответниците за формираната сила на пресъдено нещо относно валидността на рамковия договор за продажба на стоки. Счита се, че решението по делото, водено между стрА.те по рамковия договор за продажба, вкл. частичният отказ от иска, са му непротивопоставими, поради отказа на ответниците да допуснат „БАЕЗ“ ЕАД да замести ищеца в това производство.

Подпомагащата страна „Интерком Груп“ ООД се присъединява към твърденията на ищеца. Допълнително посочва, че с имейл от 22.06.2021г. застрахователят „БАЕЗ“ ЕАД е уведомил длъжника за подадената претенция. Пзовава се на дългогодишни трайни търговски отношения с ответника „Пирс“ ЕООД. В тези отношения дружеството е било представлявано б единствено от В. П., който е разполагал и с изрично пълномощно за договаряне и представителство в съпътстващите договарянето отношения. Процесният рамков договор е предоставен на ответното дружество неподписан и е върнат подписан. Предвид дългогодишните търговски отношения „Интерком Груп“ ЕООД се е доверило на получения подписан екземпляр. Всички заявки по договорите за „Пирс“ ЕООД са направени от ответника В. П. по телефона. Оспорва се ответникът В. П. да се е задължил по договора като поръчител, като се счита, че отговаря като съдължник.

В съдебно заседа.е стрА.те поддържат становищата си по спора.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази от фактическа и правна страна следното:

По предварителните въпроси, допустимостта на производството и доказателствената тежест съдът се е произнесъл с определение №1764/25.11.2022г., съответно тези въпроси не следва да бъдат повторно обсъжда..

1.1. По силата на застрахователен договор, обективиран в полица № № 1132103238730300620/ 30.06.2020г. ищцовият застраховател е приел да гарантира при Общи условия застрахованото лице „Интерком Груп“ ООД, ЕИК 103238730 срещу неплатежоспособност или забавяне на плащА.ята на негови контрагенти- т. 2 от ОУ при период на застрахователното покритие 22.06.2020г. -21.06.2021г. Уговорено е застрахователно обезщетение в размер на 90% от дължимата в полза на застрахованото лице престация, при 10%

самоучастие. С допълнително споразумение № №25/09.10.2020г. е гарантирано покритие по търговски риск до размер на 90 % от вземА.ята на застраховА.я срещу лицата, посочени в приложение № 1 към договора в периода 30.09.2020г. до 21.06.2021г.

От приложение № 1 към допълнително споразумение № 25/9.10.2020г. (л. 9) към застрахователния договор е видно, че застрахователят е обезпечил неизпълнението на ответника „Пирс“ ЕООД.

1.2. Въз основа на ликвидационен акт № 92/02.07.2021г. във връзка с подадена застрахователна претенция №133948/22.06.2021г. в полза на застрахованото лице „Интерком Груп“ ООД е заплатено застрахователно обезщетение в размер на 39404.88 лева на 6.07.2021г.(л. 37). Допълнително от заключението на ССЧЕ се установява, че на 07.07.2021г. по сметка на „Интерком Груп“ ООД е постъпила посочената сума.

С оглед на изложеното съдът приема, че въз основа на валидно възникнало застрахователно правоотношение със застраховА.я помагач ищецът е заплатил застрахователно обезщетение. Възражението срещу действително извършено заплащане на обезщетението се явява необосновано.

1.3 Съдът приема, че ответникът не може да прави възражения, произтичащи от съдържА.ето на самото застрахователно правоотношение, с изключение на това за заплащане на обезщетението. С оглед принципа за относителност на облигационното правоотношение ответникът не може да се позове на неизпълнение на изискването т. 13.1.1. от ОУ за това застраховА.ят да покА. двукратно контрагента за изпълнение преди да предяви претенция пред застрахователя. Такова възражение може бъде успешно противопоставено само от застрахователя срещу претендиращия обезщетяване застрахован. Съществено за пораждаване на суброгационното право е, че застрахователят е изпълнил задължението при наличие на обоснован за целта интерес/ арг. от чл. 74 от ЗЗД/.

По аналогични съображения вътрешните отношение между стрА. по застрахователното правоотношение относно начина на установяване на застрахователното събитие и срок на изчакване, се явяват неотносими към предмета на спора.

2.1. На следващо място по делото е спорен въпросът относно настъпване на покрития от договора за имуществено застраховане финансов риск. Оспорва се общото договаряне на стрА.те по правоотношението/ рамкови договор и последващия анекс/, от което е възникнало обезпеченото вземане.

По делото е представен рамков договор № В 1477/2020 за продажба на стоки от 02.01.2020г. (метали и метални изделия), изменен с анекс № 1/30.10.2020г., по силата на който „Интерком Груп“ ООД и „Пирс“ ЕООД са утвърдили обща рамка за отношенията по повод изработката на метални изделия от „Интерком Груп“ ООД и доставката им на „Пирс“ ЕООД. Уговорено е, че възникването на конкретно правоотношение предполага извършване на конкретна поръчка с индивидуализация на вида, спецификацията количеството, цената и условията за доставка на стоките (чл. 4. 2). За задълженията по рамковия договор ответникът В. К. П. е приел да носи солидарна отговорност като „трета страна“.

За доказване на конкретно възникнало правоотношение по договор за доставка на арматурна стомана по делото е представена фактура № 7200003647/2.12.2020г.(л. 23), с която са индивидуализира вида, количеството, единичната и обща цена на поръчА.те стоки, и отделно експедиционна бележка от същата дата(л.24), обективираща приемане на стоките от купувача.

2.2. Истинността на удостоверителни изявления на ответниците по процесния рамков договор, анекс № 1 към него, фактурата и експедиционната бележка са били своевременно оспорени по реда на чл. 193, ал. 1 от ГПК, но с нарочна молба № 1660 от 20.01. 2023г.(л. 234) ответникът „Пирс“ ЕООД е оттеглил оспорването.

2.3.По отношения ответника В. П. оспорването също следва да се счита оттеглено, доколкото страната не е внесла определените разноски за експертиза. Оттук следва да се приеме, че договорът и останалите документи се ползва с формална доказателствена сила и установява, че изявленията изхождат от лицата, посочени като техни автори. Като подписА. от представител на ответника частни документи фактура и експедиционна бележка се ползват и с материална доказателствена сила относно удостоверените в тях неизгодни факти относно получаване на стоките на стойност 43 783, 20 лева.

2.4 Ако път се приеме, че при сключване на договора и приемане на стоките купувачът „Пирс“ ЕООД не е бил надлежно представляван, то същият не е възразил веднага след узнаването / което пък е станало най-късно с осчетоводяването на фактурите/, поради което и на осн. чл. 301 ТЗ действието по приемане се счита за потвърдено. От заключението на назначената по делото ССЧЕ, кредитирано като обективно и компетентно дадено и неоспорено от стрА.те се установява задълженията по въпросната фактура са осчетоводени при ответника „Пирс“ ЕООД и за тях страната е ползвала данъчен кредит. Трайно е разбирането в съдебната практика, че фактурите отразяват възникналата между стрА.те облигационна връзка и осчетоводяването им от търговското дружество - ответник, включването им в дневника за покупко - продажби по ДДС и ползването на данъчен кредит по тях по смисъла на ЗДДС представлява недвусмислено призна.е на задължението и доказва неговото съществуване.

При тези данни съдът с категоричност приема, че между „Интерком Груп“ ООД и „Пирс“ ЕООД е възникнало валидно облигационно отношения по търговски договор за продажба на стоки, обективирано във фактура № 7200003647/2.12.2020г. както и получаването на стоките от купувача.

3.1. На следващо място делото е спорен въпроса относно качеството, в което ответникът В. К. П. е приел да отговаря по договора. Авторството на изявлението на този ответник не е спорно(не е било оспорвано по реда на чл. 193, ал. 1 от ГПК). Спорно е в какво качество последният се е задължил да отговаря за задължението на първия ответник.

В титулната част на договора от 2.01.2020г. и анекса към него В. П. е посочен като съдлъжник или „трета страна“ за задълженията на купувача. В т. 36. 3 от рамковия договор е посочено, че третата страна гарантира изпълнението на договор в качеството на солидарен длъжник, като на осн. чл.

121-127 от ЗЗД встъпва в изпълнението на задълженията на купувача и отговаря солидарно с него за изпълнението на договора и анексите към него, включително за заплащане на задълженията по договора до окончателното им погасяване. Продължаването на срока на договора по отношение на втората страна (купувача) има действие и за трета страна.

Общото между поръчителството и солидарната отговорност, уредена в чл. 121 и сл. от ЗЗД е че и в двата случая няколко длъжници дължат една и същата престация на един кредитор, така че изпълнението на който и да е от тях погасява главното задължение. Подобно на пасивната солидарност, поръчителството е вид лично обезпечение, което намалява риска на кредитора от неплатежоспособност. За разлика обаче от поръчителството, което се поражда от договор, който е различен от този за главното задължение, солидарните задължения възникват по правило от един и същ юридически факт. Друга основна разлика между поръчителството и солидарното задължение е, че отговорността на поръчителя има акцесорен характер, тоест съществува само доколкото е налице валидно главно задължение, а солидарните задължения са самостоятелни. Изпълнението и заместващите го погасителни способи, направени от поръчителя не освобождават главния длъжник, щом е налице неоснователно разместване на имуществото в полза на длъжника и са спазени изискванията на чл. 143, ал. 1 от ЗЗД. От друга страна неплатежоспособността на един солидарен длъжник се разпределя съразмерно между останалите във вътрешните им отношения/ чл. 127, ал. 2 от ЗЗД/, а поръчителят има регресно вземане за всичко което е изпълнил- чл. 143, ал.1 от ЗЗД . От така посочената уредба става ясно, че солидарният длъжник, за разлика от поръчителя, отговаря за собствен дълг. Именно по тази причина поръчителят има право на регрес за целия погасен дълг, за разлика от солидарния длъжник, който може да търси само сумата над собствения си дял.

В случая при тълкуване на разпоредите на процесния рамков договор съдът намира, че купувачът „Пирс“ЕООД и солидарния длъжник са поели самостоятелни задължения при единство на предмета на престацията съгласно изискването на чл. 122, ал. 2 от ЗЗД. Поетите от солидарния длъжник задължения не са с акцесорен характер спрямо тези на купувача, напротив- съдлъжникът В. П. е приел е да отговаря самостоятелно, тоест независимо от главния длъжник. Задълженията на двамата ответниците са възникнали от общия факт на договора за продажба на стоки, а липсва допълнително поето поръчителство. Солидарният длъжник е приел да отговаря за дълга и при евентуално изменение на договора с продължаване на срока му. Новацията (в широк смисъл) на правоотношението не би могла да обвърже поръчителя/ арг. от чл. 147, ал. 2 от ЗЗД/. Допълнително солидарността може да се изведе допълнително от разпоредбата на чл. 304 от ТЗ, доколкото се касае за две лица, поели общо задължение по търговска сделка.

Предвид изложеното съдът достига до извод, че ответникът В. П. не се е задължил като поръчител по договора, а като солидарен длъжник. Съответно необосновано се явява възражението за погасяване на неговото задължение в шестмесечения преклузивен срок по чл. 147, ал. 1 от ЗЗД от падежа. Законът не урежда преклузивни срокове при солидарността.

4. Ответниците са възразили и за ненастъпил риск по съображения, че искът на застрахователА.я „Интерком Груп“ ООД срещу ответниците „Пирс“ ООД и В. П. за същото вземА.я е бил отхвърлен.

Действително по т.д. № 169/2021 по описа на ВОС ИНТЕРКОМ ГРУП ООД е предявило при условията на солидарност иск срещу ответниците за сумата от 43783, 20 лева, представляваща стойността на доставени, но незаплатени стоки по Рамков договор за продажба на стоки №В1477/02.01.20г., изменен с Анекс №1 от 30.10.20г , за която е издадена фактура №7200003647/02.12.20г. и мораторно обезщетение. С оглед факта, че ищецът по този иск в хода на производството е получил обезщетение в размер на 90% от исковата сума, съответстваща на договорено обезщетение по застрахователния договор, е извършил частичен отказ от иска, като същият останал предявен за 4378,32лв, ведно със законната лихва върху нея от предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане, и сумата от 88,96лв, представляваща обезщетение за забава за периода 01.01.21г. до 16.03.21г. С влязло в сила решение № 61/25.02.2022г. искът е отхвърлен.

Влезлите в сила решения се ползват със сила на пресъдено нещо относно основА.ето на което предявен иска и по отношение стрА.те, между които е воденото делото, на осн, чл. 298, ал. 1 от ГПК, респективно между техните наследници и правоприменици, на осн. чл. 298, ал. 2 от ГПК.

В случая влязлото в сила решение по т.д. № 169/2022г. не е постановено при участието на ищеца „Българска агенция за експортно застраховане“ ЕАД, поради което разрешения с този акт спор за материални права не може да му се противопостави. Положението на застрахователя, заплатил в хода на делото между застраховА.я и контрагента му обезщетение по договор за имуществено застраховане и предявил в нов процес самостоятелно суброгационните си права срещу причинителя на вредата (контрахент на застраховА.я) по чл. 410, ал. 1, т. 1 от КЗ не е идентично с това на застраховател по гражданска отговорност, срещу когото е предявен иска по чл. 432 от КЗ за заплащане на обезщетение от пострадало лице, предявило преди това иск спрямо делинквента.

И в двата случая решението по няма сила на пресъдено нещо срещу застрахователя. В първия втория случай обаче обемът на отговорността на застрахователя по застраховка ГО е огрА.чен до размера на присъденото обезщетение по уважен срещу застраховА.я делинквент иск, тъй като пострадалият е обвързан в материално отношение от размер на вредите, установени в производството срещу делинквента/ ТР № 4/2011г. на ОСТК на ВКС/, съответно той не може да иска обезщетение в по-голям размер. Смисълът на това разрешение е, че пострадалият сам е огрА.чил вредите си до определен размер, поради което не може да се позовава на различни факти, в последващ процес срещу застрахователя.

В първия случай обаче/ както е и по настоящото делото/, при който е предявен регресен иск за обезщетение, заплатено в хода на висящ процес, при който застрахователят не е бил привлечен като страна в процеса, не съществува положението, дало повод на Върховния съд в цитираното ТР да посочи, че е налице обвързаност в материално отношение. Първо при плащането на обезщетението не е било налице установено материално

правоотношение. На следващо с ТР се третира въпроса относно лимита на отговорността на застрахователя пред пострадалото лице, а не относно отговорността на причинителя на вредата.

В заключение съдът приема, че решението по т.д. № 169/2011г. не обвързва застрахователя, съответно настъпването на застрахователния риск не може да се отрече.

По изложените съображения съдът приема, че по делото се установиха материално правните предпоставки за възникване на суброгационното право на ищеца по чл. 410, ал. 1, т. 1 от КЗ, а именно валидно възникнало застрахователно събитие, изразяващо в договорно неизпълнение на ответниците, и заплащане на застрахователно обезщетение от страна на застрахователя към застраховА.я.

Като правоувеличаваща последица от предявяване на иска, на ищеца се следва законна лихва от датата на исковата молба.

5. По иска за мораторно обезщетение:

5.1.Основателността на главния иск предполага и основателност на претенцията за мораторно обезщетение, стига да е бъде установено, че ответниците са изпаднали в забава.

Съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗЗД, когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора.

Видно от покана за доброволно изпълнение на парично задължение рег. № 134919/07.07.2021г.(л. 41), адресирана до „Пирс“ ЕООД и получена на 08.07.2021г. съгласно удостоверение изявление на получател. По делото не е проведено успешно оспорване на автентичността на подписа на получателя, поради което съдът приема, че изявлението е получено от физическото лице, посочено като адресат К. П., който е и законен представител на дружеството.

Самата покана предоставя срок от пет работни дни за доброволно изпълнение. Следователно ответникът е изпаднал в забава след изтичане на петия работен ден или на 15.07.2021г., на осн. чл. 72, ал. 1, пред. последно от ЗЗД. Оттук следва че искът за обезщетение за забава е основателен за периода 16.07.2021г. до 09.02.2022г. спрямо ответника „Пирс“ ЕООД. Изчислен с помощта на общодостъпен калкулатор размерът на обезщетението за заявения период възлиза на исковата сума или на 2287.67 лева. Искът по отношение на ответника юридическо лице е основателен в цялост.

5.2.По отношение втория ответник не се установява същият да е поставен в забава. Видно от съдържА.ето на поканата /л. 41 от делото/ адресат на същата е само юридическото лице „Пирс“ ЕООД. По изложените в т. 3.1. съображения ответникът В. П. е приел да отговаря за задълженията по рамковия договор и сключените въз основа на него конкретни сделки като солидарен длъжник. Предвид самостоятелността на правоотношенията между кредитора и всеки от солидарните длъжници, поставянето в забава на един от тях, не обвързва останалите, на осн. чл. 126, ал. 2 от ЗЗД.

Следователно искът по чл. 86 от ЗЗД за заплащане на мораторно обезщетение срещу този ответник следва да се отхвърли.

6. По разноските:

С оглед изхода от спора и на осн.чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца се следват разноски съобразно уважената част от исковете. На осн.чл.78, ал.8 ГПК съдът определя юрисконсултско възнаграждение на ищеца в размер на 360 лева, в пределите по чл. 25, ал.2 вр. ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като съобразява цената на иска, броя на проведените съдебни заседания и процесуалната активност на представителя. При съобразяване на така определения размер и останалите разноски съобразно приложения списък по чл. 80 от ГПК (л.293), е видно, че общият размер на разноските, сторени от ищеца е в размер на 2377,70 лева. С оглед пълното уважаване на иска спрямо първия ответник, „Пирс“ ЕООД следва да бъде осъдено да плати половината от този размер или сумата от 1188,85 лева. Ответникът В. П. следва да се осъди да заплати сумата от 1123,61 лева с оглед уважената срещу него главна претенция. Този ответник също има право на разноски за адв. възнаграждение в хипотезата на чл. 38 от ЗА вр. Чл. 78, ал. 3 от ГПК, доколкото е бил представляван от адвокат, оказал безплатна правна помощ. С оглед размера на отхвърлената част от искове и предвид нормата на чл.7, ал.2, т. 4 от Наредбата за адвокатски възнаграждения, на процесуалния представител на ответника се следва сумата от 218,67 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ПИРС“ ЕООД, ЕИК 148017537 със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул.”Никола Михайловски” № 22, ет. 5, ап. 9 и В. К. П., ЕГН ***** от гр.Варна, бул.”Княз Борис I” № 151, ет.4, ап.1 **ДА ЗАПЛАТЯТ** в условията на солидарност на „БЪЛГАРСКА АГЕНЦИЯ ЗА ЕКСПОРТНО ЗАСТРАХОВАНЕ /БАЕЗ/” ЕАД, ЕИК 121769212, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, бул. „Александър Стамболийски” №55, ет.1 срещу ответниците за заплащане на сумата **39 404,88 (тридесет и девет хиляди четиристотин и четири лева и 88 ст.)**, представляваща изплатено по ликвидационен акт №92/02.07.2021г. застрахователно обезщетение на застраховано лице „Интерком Груп“ ООД, ЕИК 103238730 поради настъпило застрахователно събитие – забавяне на плащането от страна на длъжника „ПИРС“ ЕООД и солидарно отговорния с него В. К. П. на дължима продажна цена по рамков договор № В 1477/2020 за продажба на стоки от 02.01.2020г.(метали и метални изделия), изменен с анекс № 1/30.10.2020г., за което е издадена фактура № 7200003647/02.12.2020г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на исквата молба 06.06.2022 г. до окончателното издължаване на сумата, на осн. чл. 410, ал. 1, т. 1 от КЗ, като **ОСЪЖДА** „ПИРС“ ЕООД, ЕИК 148017537 със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул.”Никола Михайловски” № 22, ет. 5, ап. 9 **ДА ЗАПЛАТИ** на „БЪЛГАРСКА АГЕНЦИЯ ЗА ЕКСПОРТНО ЗАСТРАХОВАНЕ /БАЕЗ/” ЕАД, ЕИК 121769212, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, бул. „Александър Стамболийски” №55, ет.1 сумата от **2287,67 (две хиляди двеста осемдесет и седем лева и 67 ст.)**, представляваща обезщетение за забава върху регресното вземане за периода 16.07.2021г. до 09.02.2022г., на осн.чл. 86 от ЗЗД като **ОТХВЪРЛЯ** иск за заплащане на обезщетение за забава върху регресното вземане за периода

16.07.2021г. до 09.02.2022г. в размер на сумата от 2287,67 лева срещу ответника В. К. П., ЕГН ***** от гр.Варна, бул."Княз Борис I" №151, ет.4, ап.1.

ОСЪЖДА „ПИРС“ ЕООД, ЕИК 148017537 със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул."Никола Михайловски" № 22, ет. 5, ап. 9 **ДА ЗАПЛАТИ** на „БЪЛГАРСКА АГЕНЦИЯ ЗА ЕКСПОРТНО ЗАСТРАХОВАНЕ /БАЕЗ/" ЕАД, ЕИК 121769212, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, бул. „Александър Стамболийски" №55, ет.1 сумата от **1188,85 (хиляда сто осемдесет и осем лева и 85 ст.)**, представляваща сторените по делото разноски за юк. възнаграждение, експертиза и държавна такса, на осн.чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА В. К. П., ЕГН ***** от гр.Варна, бул."Княз Борис I" № 151, ет.4, ап.1 **ДА ЗАПЛАТИ** на „БЪЛГАРСКА АГЕНЦИЯ ЗА ЕКСПОРТНО ЗАСТРАХОВАНЕ /БАЕЗ/" ЕАД, ЕИК 121769212, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, бул. „Александър Стамболийски" №55, ет.1 сумата от **1123,61 (хиляда сто двадесет и три лева и 61 ст.)**, представляваща сторените по делото разноски за юк. Възнаграждение, експертиза и държавна такса, на осн.чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА „БЪЛГАРСКА АГЕНЦИЯ ЗА ЕКСПОРТНО ЗАСТРАХОВАНЕ /БАЕЗ/" ЕАД, ЕИК 121769212, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1301, бул. „Александър Стамболийски" №55, ет.1 **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат Д. Х. Т., с личен № 1000029590 от АК-гр.Варна сумата от **218,67 (двеста и осемнадесет лева и 67 ст.)**, представляваща възнаграждение за оказана безплатна правна помощ, на осн. чл. 38 от ЗА вр. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Варненски апелативен съд, в двуседмичен срок от получаване на съобщението от стрА.те.

Решението е постановено при участието на „Интерком Груп“ ЕООД, ЕИК 103238730, със седалище гр.Варна като подпомагаща страна на страната на ищеца „БЪЛГАРСКА АГЕНЦИЯ ЗА ЕКСПОРТНО ЗАСТРАХОВАНЕ /БАЕЗ/" ЕАД, ЕИК 121769212.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____